

Říká se o mně

Budoár staré dámy

Ztrácím se zcela, už koukají z těla
jen mé přední zuby.

Je-li to znamení, tak ať běží za ní,
vždyť její šaty splývají s mořem.

Točím se, tolik bych toho chtěla říct.
Ale nic. Zůstávám uvnitř.

Říká se o mně...
že už jsem umřela.

Pojedu do té maličké země
ve tvaru kraví skvrny.

A když to čekáš zcela nejmíň
- najednou roh! A co potom?

Den křížení, den kola,
točím se, tolik bych toho chtěla, ale..

Říká se o mně...
že už jsem umřela.

Chtěl jsem vám jenom říct, že jsem ráda na světě.
Chtěl jsem vám jenom říct, že jsem ráda na světě!
A kdyby to snad nebylo poznat...
...mmm, tak mě klidně liskněte!

Totíž

říká se o mně, že už jsem umřela.